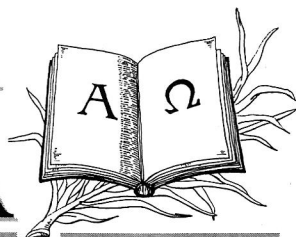


Békehírnök



1999. JÚNIUS 6.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 23. SZÁM

Örömnünnep Kiskunhalason Millenniumi Emléktemplom



*Dr. Almási Mihály testvér
igét olvas az
emlékfaültetés
alkalmával*

Igazi, tartalmas ünnepünk volt május 16-án Kiskunhalason, bár a naptár nem jelzett semmi különösét. Gyülekezetünk nagy odaadással készült, hiszen új templom építését határozta el.

Ezt a szándékot és a gyülekezet Istenbe vetett hitét fejezte ki ez az ünnep. Erre az örömről hívtuk a testvéregyházakat: örüljenek velünk!

Meleg szeretettel voltak hozzánk a református testvérek, helyt adva Nagytemplomukban az ökumenikus együtt-létnek. Bebizonyosodott, hogy nem túloztunk, amikor nagy seregre számítottunk, hiszen közelről és távolról 900-an gyűltünk egybe Isten tiszteletére, dicsőítésére.

Hetényi Lajos, a kiskunhalasi gyülekezet pásztorja a 133. zsoltár szavaival köszöntötte a nagyszámú gyülekezetet. „Mily jó és gyönyörűség, amikor az atyafiak együtt lakoznak... oda küld áldást és életet az Úr!” Majd felhangzott az ének: „Áldjad, én lelkem, a dicsőség örök királyát...” A sokaság lelkes éneklése igazi dicséretté olvadt egybe, hiszen jó és gyönyörűség ez együtt vallani az istenfélőknek.

Bödecs Pál református elnök lelkész imádkozott az alkalomért, az épülő templomért és a lelki templomok megépüléséért. A Központi Énekkar Istent dicsőítő szolgálatait emelték az alkalom áhítatos hangulatát.

Dr. Almási Mihály egyházelnök szavait a gyülekezet nagy érdeklődéssel várta és figyelte: hogyan viszonyul építő szándékunkhoz? Támogatja-e szívvel-lellekkel? Hiszen minden templomépí-

tésben benne van az ország testvériségének áldozata, segítsége, imatámogatása. Elnök testvérünk visszaemlékezése sokakban eloszlatta az aggodalmat: „kicsik vagyunk, magunkra maradunk.” Almási testvér szülőföldje ez a város. A gyülekezet lelki bölcsője volt. Gyermekeire szeretettel gondolt vissza. Családias, meleg szavai meghatározták további együtt-létünket. Máté evangéliuma 24. fejezete alapján viszont komoly figyelmeztetéssel fordult az ezredvégen élő és szolgáló gyülekezetekhez.

Hozdik Zsolt katolikus káplán imájával, áldáskérésével, és ifj. Pátkai Imre művész testvérünk orgonajátékával végződött a délelőtti együtt-lét.

Ebéd után az építendő templom helyére vonult ki a testvériség. Szeretettel, ügyünk felkarolását tapasztalhattuk abban, hogy az építkezéshez a telket Kiskunhalas város Képviselő Testülete adományozta közösségünknek. Ezen a telken

Dr. Almási Mihály testvér egy emlékfát ültetett. Jób könyve alapján (14. rész) szólt arról, hogy a fák általában túlélnek az embert. Szólt a 2000 éves vörösfenyőről, majd a platán tulajdonságait említve biztatta gyülekezetünket: nagyra nő, sokat kibír, hosszú életű, szép és hasznos. A faültetés alatt a Központi Énekkar énekelt, majd Hetényi Lajos lelkipásztor testvér a kicsiny kezdetről, a növekedésről beszélt azzal a reménnyel, hogy Isten segítségével így lesz a templomépítésnél és a gyülekezetnél egyaránt. Az emlékfa ültetésénél jelen voltak Kiskunhalas prominens személyiségei és a különböző egyházak lelkészei. S mivel a 2. évezred végén, a millenniumi ünnepek idejére esik az építés, imaházunk a Millenniumi Emléktemplom nevet kapta.

Három órakor a világhírű Csipkeházat látogatták meg vendégeink, mely Kiskunhalas kiemelkedő nevezetességei között talán a legismertebb.

Négy órára megtelt a város színházterme a Mozart hangversenyre. Oláh Gábor karnagy testvér bemutatta egyházunk Központi Énekkarát, a szólistákat és zenészeket, majd felcsendült az ének. Két Mozart mű elhangzása után dr. Semjén Zsolt államtitkár úr felszólalása következett, melyet nagy érdeklődéssel vártunk. Az előadás közvetlen hangvétele megnyerő volt. Világossá tette, miért fontos az állam és egyház közötti szerződés. Fontos, hogy az egyház közfeladatainak ellátása esetén (oktatás, egészségügy stb.) ugyanabban a támogatásban

(folytatás a 178. oldalon)

A református Nagytemplom ünnepi gyülekezetének egy része



Bemerítés Hajdúszoboszlón



Nt. Mikesi Károly református lelkipásztor imádkozik

részesüljön, mint az önkormányzatok. Ez nem jelenti azt, hogy az egyház elveszíti szuverenitását. Fontos, hogy minden egyház egyenlő törődést, támogatást kapjon a munkájához. Az egyház szolgálata a társadalomban értékes és szükséges.

Az államtitkár úr felszólalása után felcsendült Mozart Requiem című műve. A csiszolt, szép előadáson túl érződött, hogy ezeket a műveket hívő emberek szólaltatják meg. A hallgatóság nagy ovációval fogadta az énekhar szolgálatát. Szünni nem akaró tapsal többször is visszakérte énekes testvéreinket.

Egész napunkat végigkísérte Isten áldása, mely örömben, lelkesedésben, a város testvériségének együttlakozásában érezhető volt. Istené a dicsőség!

– Kalamáris –

Isten iránti hálával és alázattal tudatjuk testvéreinkkel nagy örömrüket, mert 1999. április 18-án du. hatszor mozdult meg a víz imaházunk bemerítő medencéjében. A kis imaházunk zsúfolásig megtelt az örülni vágyókkal, akiknek Dan Zoltán Hajdúböszörményből meghívott lelkipásztor hirdette az ígét az ApCsel 8:26–39 alapján. A szerencsen komornyik miután bemerítkezett, továbbment az útján örömmel. Ez nem mindig könnyű a hétköznapi gondjai között, de erre kell törekednünk. A bemerítés szolgálatát Révész Lajos, körzetünk lelkipásztora végezte. Ezt megelőzte a megtérők biznyságtétele:

Harangi Barna gimnazista – hívő édesanyja és nagyszülei hite által került közel az Úrhoz. Igaz bűnbánattal tett biznyságot megtéréséről.

Aranyosi Mihály Tetétlenről – igen mélyről, teljesen hitetlen családból érkezett a megváltottak seregébe. Hisszük, hogy őszinte, mély gyermeki hite követendő példa lesz környezetében. Ő a körzet tetétleni gyülekezetének tagja lett.

„Öröm van a mennyben egy bűnös felett, ha megtérve hazaérkezett” – határozatosan mondhattuk el ezt az énekíróval, hiszen Szoboszlón hosszú idő óta nem volt ilyen számú a bemerítkezők



Hajagosné Orosz Erika háromgyermekes édesanya – hosszú utat tett meg kereséssel, míg több közösség után eljutott arra a helyre, ahová mindig is vágyott. Szolgálatkészsége és buzgótsága a gyülekezetben példamutató.

Göncziné Éva két gyereket nevel egyedül – nehéz próbák között, lelkének szükséglete volt, hogy hitetlen környezetben élve, hívő emberek segítségével közel kerüljön Megváltójához, kinek jelenlétét eddig is érezte. Szíve mélyéből tört fel vallomása: „Végre hazataláltam.”

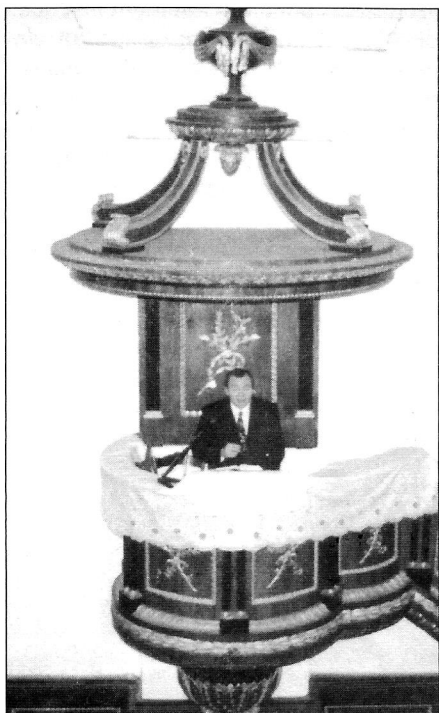
Pál Eszter gimnazista – hívő család legkisebb gyermekeként kicsiny korától készült erre a lépésre. Döntésével a családja elmondhatja: „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk.” Istennek hála az ilyen családokért!

Pócsi Dániel középiskolás – szintén hívő családba helyezte az Úr, öt testvérevel együtt. A szülők és nagyszülők imája nem volt hiábavaló. Dani is elfogadta Jézust személyes Megváltójának, példát mutatva ezzel bátyjához hasonlóan kisebb testvéreinek is.

csoportja (és már érnek a következő gyümölcsök is). Valami jó elindulni látszik ebben a gyülekezetben és városban. Hisszük, hogy amit az Úr elindított, véghez is viszi.

Kedves új testvéreink! Jertek, világítsunk együtt! Egyedül Istené a dicsőség!

Pócsi Lajosné



Elnök testvérünk ígét hirdet
(A város egyik legértékesebb műemléke az empire stílusú szószék)

Lapzártakor vettük a hírt, hogy egyházunk 17 éven át volt elnöke,

LACZKOVSKI JÁNOS

testvér életének 82. évében hosszú, türelemmel viselt betegség után – családi körben – csendesen elpihent az Úrban.

A gyászoló Özvegynek és az egész Családnak az Úr vigasztaló kegyelmét kívánjuk!

Egész közösségünk nevében:

Dr. Almási Mihály
egyházelnök

Vajdasági gyerekek Felsőpetényben

A pesterzsébetiek kirándulása pünkösdhétfőn

Régi vágya teljesült a pesterzsébeti gyülekezetnek, amikor pünkösdhétfőn reggel megérkeztünk a különjáratú autóbusszon és néhány személyautón Felsőpetény főterére a baptista imaházhoz. Bár az idő ott még borongós volt, de hitünk benne, hogy az Úr jó időt ajándékozik a két gyülekezet testvéri találkozására. Közös áhítattal kezdtük a napot az imaházban. A vezérfonal szerinti ige (ApCs 2:37–47) nagyon jó alapozás volt, mert az első gyülekezetben megvalósult testvéri közösség modellül szolgált egész napunkra. Mi is részt vettünk az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. Az áhítat keretében külön-külön és együtt is énekelt a felsőpetényi ifjúság, az erzsébeti énekkar és a teljes gyülekezet.

A gyülekezet gyönyörű fekvésű táborhelyén folytattuk együttlétünket. Vendéglátóink finom teával és különlegesen ízletes pogácsával vendégelték meg.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy nemcsak kaphattunk, hanem adhattunk is szeretetet. A déli órákban megérkezett Szenczy Sándor lelkipásztor testvér vezetésével az a mintegy 50 fős vajdasági csoport, amely baptista gyerekekből és néhány nőtestvérből állt.

Dr. Almási Mihály szövetségi elnök testvér köszöntő szavai után a tábori asztalokhoz invitáltuk őket, melyekre kiraktuk az otthonról hozott eledelt, hogy megosszuk testvéreinkkel. A jóízú táplálék után közös játékok és beszélgetések következtek. Testvéreink közül csak ketten tudtak magyarul, de ez nem volt akadály a kommunikációban, mert előkeült áthidalóként az angol és német nyelv is, de mindenképp a nyelveket egyező hitre hozó Szentlélek közösségteremtő ereje. A felsőpetényiek külön örültek – nem különben a délvidékiek –, hogy szlovákul is tudtak beszélgetni.

Amikor néhány órai együttlét után búcsúzni kellett egymás kezét megfogva énekeltük, hogy „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt”, őszinte hitvallásként hangzott a különböző nyelveken, hogy „egyesít minket a hit, és menny felé megyünk”.

Nemeshegyi Zoltán

Magyarországra a baptista egyháznak sikerült először gyerekeket áthozni a háború sújtotta Délvidékről. A gyerekek az egyház balatonföldvári „Bethesda” üdülőjében pihenik ki – ha lehet – a bombairadók okozta lelki sérüléseket. Az utat a Magyar Baptista Szeretetszolgálat szervezte.

A. M.

A vajdasági csoport néhány vendéglátóval



Nemeshegyi Zoltán, Almási Mihály, Szenczy Sándor lelkipásztorok, a tolmács és a Tábita Alapítvány vezetője

Pillanatkép a nemzetközi röplabda „csatáról”



... és a nemzetközi futball „mérkőzésről” (Mennyivel békésebb ütközet, mint a háború!)